

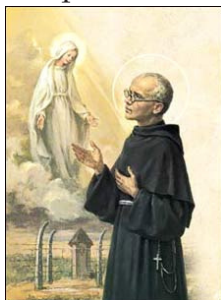


MILITIA IMMACULATAE

V času fatimskih dogodkov, leta 1917, se je v Rimu rodila Militia Immaculatae (M. I.) ali Vojska Brezmadežne. Njen ustanovitelj je bil pater Maksimilijan Marija Kolbe, poljski minorit. V letu 2017 obhajamo 100. obletnico njene ustanovitve. P. Maksimilijan je skupaj s še šestimi sobraty 16. oktobra 1917 ustanovil zvezo – VOJSKO BREZMADEŽNE. In kaj je bil povod? Čutil je krizo propadanja reda, zato je dejal: "Prenoviti se ali propasti!" Vojsko Brezmadežne je Kolbe opisal kot »globalno vizijo katoliškega življenja v novi obliki. Močno je povezana z Brezmadežno, našo posrednico pri Jezusu« (KS 1220). Odprta je za laike, klerike in redovnike. Temelji na sodelovanju pri spreobrnjenju ter posvečenju vseh ljudi, tako da je s tem čim bolj proslavljena presveta in nedeljena Trojica (prim. LG 69). M. I. spodbuja popolno posvetitev Blaženi Devici Mariji za duhovno obnovo posameznika in družbe. Glavno orožje v duhovnem boju naj bo molitev. Njeni člani pa naj si prizadevajo za poglobljeno evangeljsko življenje in širjenje katoliške vere. Vsak dan naj obnavljajo svojo posvetitev Brezmadežni s kratko molitvijo: »O, Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas ...«

Sv. Maksimilijan Kolbe je zapisal: »Želim vam, da bi se vsak dan, vsak trenutek bližali Brezmadežni, da bi jo vedno bolj spoznavali in jo vedno bolj ljubili; da bi vas vedno bolj prevzemale njene misli, nameni in čustva, da bi vas prešinjala njena ljubezen do Jezusa ... Z eno besedo: da bi madeži greha in nepopolnosti bili vedno manjši in redkejši.«

Aktualnost tega marijanskega gibanja posebej čutimo iz sporočila za služnega papeža Benedikta XVI. članom Vojske Brezmadežne: »Vi imate velik vzor svetosti, profesionalnosti in ponižnosti. Cerkev zelo potrebuje in pričakuje vašo pomoč. Prosim vas, da se ne obotavljate iti naprej z zaupanjem in upanjem. Vaša karizma je aktualna, zato obnovite svoje članstvo in svoje navdušenje. Naj vam Blažena Devica Marija in sv. Maksimilijan izprosita, da boste ubožni misijonarji ljubezni in usmiljenja Jezusa Kristusa.«



Župnija Ptujška Gora, Ptujška Gora 40, 2323 Ptujška Gora
Tel.: 794 42 31, e-pošta: minoriti.ptujaska.gora@rkc.si
Župnijski list na internetu: <http://www.ptujskogora.eu/>

Izdal: Župnijski urad Ptujška Gora, ureja: p. Martin Gašparič, jezikovni pregled: Barbara Rodošek



DOBRI PASTIR

»Resnično, resnično, povem vam: Kdor ne pride v ovčjo stajo skozi vrata, ampak spleza vanjo od drugod, ta je tat in ropar. Kdor pa pride skozi vrata, je pastir ovc. Njemu vratar odpre in ovce poslušajo njegov glas in svoje ovce kliče po imenu in jih vodi ven. Ko vse svoje spusti ven, hodi pred njimi in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za tujcem pa ne bodo šle, ampak bodo bežale pred njim, ker ne poznajo glasu tujcev.«



Jezus jim je povedal to prispevko, pa niso spoznali, kaj jim je govoril. Jezus je znova spregovoril: »Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem vrata za ovce. Vsi, ki so prišli pred menoj, so tatovi in roparji, toda ovce jih niso poslušale. Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme, se bo rešil; hodil bo noter in ven in bo našel pašo. Tat prihaja samo zato, da krade, kolje in uničuje. Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju.«

(Jn 10,1-10)

100. OBLETNICA

F
A
T
I
M
S
K
I
H



D
O
G
O
D
K
O
V



v baziliki Marije Zavetnice
na Ptujski Gori

PREDVEČER PRAZNIKA
FATIMSKÉ MATERE BOŽJE

petek, 12. maj 2017

19.00 - molitvena ura

20.00 - somaševanje vodi
mariborski nadškof
metropolit Alojzij Cvikel

Po maši procesija s
fatimskim kipom in lučkami

sobota, 13. maj 2017, ob 17.00

Glasbene točke

Adoro: DOTIK NEBES
Antonio Tkalec: PTUJSKOGORSKA MATI
BiBend: MARIJA, HVALA TI
Dominik: SLIŠI NAS
Dragutin Hrastovič: HVALA TI, MARIO
Miljenko Radišič: MAJCI MEĐUGORJA
Miroslav Pehoc: GOSPI OD ANĐELA
Sentio: AVE MARIJA
Šolske sestre: OBISKANJE
Veronika Jambreč: SAD TE UVODIM U SRCE SVOJE
Veslje in p. Janez Ferlež: MARIJA, KRALJICA MILOSTI
Vesna Vilčnik: PIA (LJUBLJENA)

Magnifikat in OPZ - župnija Ptujška Gora

Slavljenje

Zbor in orkester ptujске mladine

FATIMSKI DOGODKI - PRIKAZOVANJA

Odlomek iz knjige Luciana Nervoja *Fatima*:
13. maja 1917: prvo prikazovanje



»Ko smo se 13. maja 1917,« piše Lucija v četrtem Spominu, »na pobočju nad Irijsko globeljo z Jacinto in Franckom igrali, smo nenadoma videli nekakšen blisk. Bilo je okoli poldneva. 'Bolje je, da gremo domov,' sem rekla sestrični in bratrancu, 'bliska se. Najbrž bo nevihta.' In zagnali smo ovce po bregu navzdol proti cesti. Ko smo prišli nekako do sredine pobočja, blizu velikega grma, smo zagledali drugi blisk. Ko smo naredili še nekaj korakov, smo videli nad hrastičem Gospo, oblečeno v belo, ki je sijala bolj ko sonce. Presenečeni smo obstali. Bili smo ji tako blizu, da smo stali v luči, ki jo je obdajala ali se širila iz nje. Morda smo bili od nje oddaljeni poldrugi meter. Tedaj nam je Marija rekla: 'Ne bojte se. Nič hudega vam ne bom storila.' 'Od kod si?' sem jo vprašala. 'Iz nebes.' 'In kaj želiš od mene?' 'Prišla sem vas prosit, da bi prihajali sem trinajstega v mesecu ob tej uri šest mesecev zaporedoma.' 'Bom šla tudi jaz v nebesa?' 'Da, boš.' 'In Jacinta?' 'Tudi ona.' 'Pa Francek?' 'Tudi on, vendar mora zmoliti še veliko rožnih vencev.' /.../

Potem je dodala: 'Ali ste se pripravljene darovati Bogu in prenašati trpljenje, ki vam ga bo poslal v spravo za grehe, s katerimi ga žalijo, in se žrtvovati za spreobrnjenje grešnikov?' 'Smo pripravljene.' 'Precej boste morali trpeti, vendar vas bo krepila Božja milost.' Ko je izgovorila ti dve besedi, je prvič razprla roke in na nas razlila tako močno luč, da smo v njej po Bogu, ki je bil ta luč, lahko videli sami sebe jasneje, kakor se vidimo v najboljšem ogledalu. Padli smo na kolena in ponavljali molitve, ki nas jih je naučil angel. Nato je Marija dodala: 'Vsak dan molite rožni venec, da boste svetu izprosili mir in konec vojne.' Zatem se je pričela narahlo dvigati proti vzhodu, dokler ni izginila v daljavi.«

Pastirčki se vrnejo domov in si obljubijo, da ne bodo nikomur pripovedovali, kaj so videli. A Jacinta je obljubo prelomila in doma vse povedala. Ko svakinja Olimpija Lucijino mater pobara o zadevi in ta od hčere zahteva pojasnilo, hči trdovratno molči. Mati povzdigne glas, a deklica se ne zbeга. Dnevi minevajo in pastirčki še bolj vztrajno molijo; molijo vse tri dele rožnega venca in se žrtvujejo.

Novica se hitro razširi in vsi nestrpnost pričakujejo 13. junij. V vasici vre, radovednost je neizmerna.